

H.C. ANDERSEN

Povești

Traducere de Liana Ciuche

Prefață de Lucian Pricop

EDITURA CARTEX 2000

CUPRINS

<i>Aventura scriiturii pentru copii la H.C. Andersen</i>	<i>7</i>
Răţuşca cea urâtă.....	11
Porcarul şi fata de împărat	23
Hainele cele noi ale împăratului	29
Micuţa sirenă.....	35
Soldăţelul de plumb	59
Privighetoarea	64
Berzele	76
Pantofiorii roşii	82
Cufărul zburător	89
Degeţica	96
Crăiasa Zăpezii.....	108
Povestea unui gât de sticlă	144
Claus cel mic şi Claus cel mare	156
Tovarăşul de drum	169
Lebedele	189

Aventura scriiturii pentru copii la H.C. Andersen

Scriitor de origine daneză, Hans Christian Andersen (1805-1875) este autorul celebrelor *Povești pentru copii*, încarnând geniul popular nordic.

Născut la Odense la data de 2 aprilie 1805, într-o familie săracă, și-a pierdut tatăl la vârsta de numai unsprezece ani, fiind nevoit să aleagă să plece de acasă, la Copenhaga, la paisprezece ani, în căutarea unui destin mai bun. Experimentează activități muzicale, teatrale, dans, colaborând un timp și la Teatrul Regal Danez.

Începând din 1822, Andersen își publică primele texte, succese notabile înregistrându-le cu o poveste fantastică influențată de E.T.A. Hoffmann, *O călătorie de la Canalul Holmen la capătul răsăritean al Insulei Amager în anii 1828 și 1829* (1830), și cu un cvasi-jurnal de călătorie în Europa, *Imaginile posomorâte ale unei călătorii la Harz* (1831). În continuare, publică alte romane, de respirație autobiografică, romantică, precum *Improvizatorul* (1835), *Doar un lăutar* (1836) sau *A fi sau a nu fi* (1857). Andersen se manifestă și ca poet, dramaturg și memorialist de călătorie, interesante pentru experiența cunoașterii interculturale de la jumătatea secolului al XIX-lea rămânând și azi: *Bazarul unui poet* (1842) și *O vizită în Portugalia* (1866).

Între 1832 și 1842, publică în regim de foileton primele texte ficționale pentru copii, *Povești pentru copii*, fără ca publicul țintă

să fie doar cel infantil. Succesul imediat îl încurajează să-și continue opera de povestitor, tipărind și *Noi povești* (1843-1848) și *Noi povești și povestiri* (1858-1872). Toate acele 164 de povești, impregnate de romantism și asociind fantasticul cu ironia, i-au oferit un statut privilegiat în galeria marilor creatori de teritoriu fabulatoriu universal, alături de Perrault, Hoffmann sau frații Grimm. Ceea ce-l individualizează pe Andersen este stilistica cu totul personală, rezultat al unei remarcabile abilități de a mixa coerent limbajul comun cu expresiile idiomatice, populare. Drept rezultate: generarea de emoții și idei subtile, angajarea cititorului într-o experiență de trecere firească de la poezie la ironie, de la farsă la tragedie. Poveștile lui Andersen aduc în scenă cu egal tratament imagistic regi, regine, figuri reale, legendare sau inventate, creaturi magice (sirene, zâne) sau obiecte.

Între cele mai citite texte și azi, povești precum *Rățușca cea urâtă*, *Hainele noi ale împăratului*, *Micuța sirenă*, *Degețica*, *Crăiasa Zăpezilor* au fost traduse în mai mult de 20 de limbi de circulație internațională, inspirând scriitori, coregrafi, pictori, sculptori sau, în secolul XX, pe regizorii de filme pentru copii. De altfel, după moartea lui Andersen, la data de 4 august 1875, circulația personajelor sale în varii formule artistice și mediatice (dar mai ales sub forma caracterelor de desene animate) a confirmat valabilitatea artistică a marelui povestitor nordic din secolul al XIX-lea.

Lucian Pricop